

TEGEN DE KRUISTOCHT EN TEGEN DE DJIHAD ! VOOR DE KLASSENSTRIJD !

De aanvallen van 11 september gericht op de World Trade Center torens en het Pentagon hebben angst, horror en afschuw opgewekt. Sommigen hebben een voldoening getoond gemengd met een zekere vreugde, wanneer zij het spektakel gezien hebben van de eerste wereldmacht die «uiteindelijk de rekening heeft betaald voor het bloed dat ze heeft laten gieten », voor haar imperialistisch beleid in het Midden-Oosten en in Centraal Azië.

Een aanval gericht op de werkers en het klassenstrijd

«Noch lachen, noch wenen, maar begrijpen » : het is van groot belang niet in de valkuil te vallen van de terreurverschijnselen, maar wel te redeneren buiten de simplistische uitlegschemas die alles zou verklaren door de opkomende strijd tussen twee vijanden (kampen). Eerst en vooral, willen we mee delen, aan diegenen die zich verheugen op de zogenaamde «amerikaanse vernedering », dat de daders van de hierboven vermelde daden objectief gezien een aanval van een intens geweld hebben verwezenlijkt op het proletariaat.

Uiteraard, de WTC torens waren niets anders dan gigantische langwerpige ondernemingen waarin duizenden werknemers die in de bureaus werkten, maar ook duizenden arbeiders (schoonmaak, onderhoud en horeca) die uitgebuit zijn geweest. Een groot aantal migranten zonder papieren, van verschillende nationaliteiten (albanesen, colombiërs, bengalen, enz...) en met diverse geloofspraktijken, waren eveneens aanwezig in de twee reusachtige konijnshokken. Zij bestonden (wettelijk gezien) niet gedurende hun leven noch in de dood.

Gezegend brood voor M. Bush en voor de Amerikaanse economie

De daders, door het feit dat zij op een willikeurig manier de bevolking heeft geraakt, zonder de «grote Satan » daardoor te doen beven, hebben een nationale eenheidsgevoel veroorzaakt, op het moment dat de nieuwe Amerikaanse administratie, in volle economische crisis, de poging deed een verhoging van de militaire uitgaven te bekomen. In naam van het patriotisme, maakt de nationale eenheid alle mogelijke reacties van de Amerikaanse arbeidersklasse te niet ten opzichte van de honderdduizenden besloten afdankingen. Het vordert alleen maar het consensus dat nodig is om de militaire ingreep in het Midden-Oosten en in Centraal Azië te laten doorgaan.

Uit een recent verschenen sondage blijkt dat 60 % van de Amerikanen voorstander zijn van de oorlog, zelfs al moeten er doden vallen in Amerikaans kamp. De nationale eenheid wordt gebruikt om een belangrijke financiële ondersteuning van de Amerikaanse economie te rechtvaardigen (tot 135 miljard \$ - 1,3 % van het BNP van Amerika), die zich in een van de belangrijkste cyclische accumulatiecrisis van het kapitaal bevindt sedert de tweede wereldoorlog.

Westers hypocrisie

De oproepen tot de kruistocht, tot het verdedigen van «de wereld die de mensenrechten verdedigt» zijn walgelijk. De islamistische groepen, die deel zouden uitmaken van het Ben Laden nevelvlek, worden vandaag beschouwd als vijanden van het mensdom. Zij hebben, gedurende een aantal jaren, van de Amerikaanse welwillendheid genoten (via Pakistan en Saoedi-Arabië) toen zij in strijd waren tegen Rusland en Afghanistan. De alliantie tussen de USA en de islam als radicaal geacht, is een oud verschijnsel dat geboren is uit de akkoorden tussen de ultra reactionnaire monarchen van Wahhabietse

afstammeling en de Amerikaanse petroliumbedrijven. Deze alliantie was gebruikt om tegen de Arabische regimes die pro-Rus waren te vechten en om controle uit te oefenen op de petroliumzones ; is versterkt sinds de Iraakse oorlog van 1991 en het embargo dat dagelijks nog duizenden Irakiërs doodt.

Gedurende jarpp hebben de Westerse zielen niet gereageerd en werden de Talibanen van de Persische Golf en hun onderdrukkend regime niet aan de kaak gesteld. De Amerikaanse Staat mag de onschuldige niet spelen. Als eerste economische en militaire macht van de wereld, heeft Amerika de rol van de rijkswacht uitgevoerd om hun eigen belangstellingen te verdedigen ; zonder zich zorgen te maken over de plaatselijke bevolkingsgroepen (o.a. Palestijnen en Koerden) die het hard te verduren hebben.

Het politiek islamisme : een doodlopende straat voor de ondergedrukte groepen

Deze situatie heeft tot een radicalisatie geleid van bepaalde bevolkingsgroepen van het Midden – Oosten en van Centraal Azië ; waarvan de contestatie meer en meer wapens haalt uit de ideologie van de Islam. De drama is dat deze reactionaire ideologie de uitdrukking is van de mislukking van de dominante klassen van deze regio's, die de economische en sociale basis van het modern kapitalisme niet hebben kunnen verwezenlijken. Het geeft eveneens geen gepast kader aan de gegronde opstand van de ondergedrukte groepen wegens het feit dat het nog meer de ondergeschiktheid van de ondergedrukte gelovigen aan de mosulmaanse dominante klassen vordert. Wat is er gemeenschappelijk buiten de religieuze eigendom, tussen een jonge werkloze van Gaza of Alger en de rijken van de Persische Golf of de dominante klassen van de verschillende staten van de regio ? Niets natuurlijk! De Islam, dient om een zogenaamd «belangengemeenschap » tussen onderdrukkers en ondergedrukten op te bouwen, maar het proletariaat van die regio's blijft de kostbare rekening betalen. Het politiek islamisme, substitueert van de echte klassenstrijd, is gekozen geweest door een gedeelte van de jonge migranten in Europa (Frankrijk en België in het bijzonder). De wreekzucht werd gevoed door de massieve werkloosheid en het racisme en werd door bepaalde religieuze groepen gebruikt. De gegronde opstand is zo gevangen geworden van de reactionaire ghetto van de Islam, de zogenaamde Oumma (gemeenschap van gelovigen), die, zoals het racisme, de opstandelingen van de arbeidersklasse gaat isoleren. Een voordelige situatie voor de regeringen en de patronale belangen, die baat heeft dat er een opsplitsing heerst tussen de ondergedrukten.

Gedurende de oorlog, blijven de afdankingen zich voortdoen

Het is hoogst noodzakelijk zich tegen de aanvallen te verzetten, van waar ze ook mogen komen – dat zij gedaan worden in naam van de democratie, van de «superioriteit van de Westerse beschaving» of van de gemeenschap der gelovigen. De werkers hebben daar geen baat aan. Stoot aile oproepen van nationale eenheid of van het economisch patriotisme af want ondertussen blijven de werkgevers afdankingen doorvoeren ; de regeringen verstevigen hun repressieve apparaten (Vigipirate in Frankrijk, Europees arrestatiebevel). Deze instrumenten die getroffen zijn geweest door de regeringen van «la gauche plurielle » in Frankrijk of door het rechtsextremisme in Italië, zijn gebruikt als controlemiddel, intimidatie- en repressiemiddel tegen het proletariaat in zijn geheel en zijn migrantenfractie (met of zonder papieren) in het bijzonder.

Enkel de strijd voor de eenheid tussen proletariërs, ongeacht hun herkomst, zal de anti-proletarische terror (kruistocht, djihad,...) stopzetten.
Het politiek islamisme en de democratie zijn vaandels die gebruikt worden tegen de arbeiders.
We moeten ze afstoten zonder enige aarzeling.

MOUVEMENT COMMUNISTE

(Parijs, Brussel, 8 oktober 2001)